

Cu și despre prof. univ. dr. muzicolog

PETRE BRÂNCUȘI

Am în față, pe birou, câteva volume prin care, în excelente condiții grafice, Editura Centrului Județean al Creației Gorj (2004) și Editura Măiastra din Târgu-Jiu (2005 și 2006) surprind omagierea - an de an, începând cu 2003, în sala Muzeului județean „Alexandru Ștefulescu” - a unuia din fiii proeminenți ai Gorjului: prof. univ. dr. muzicolog Petre Brâncuși; practic, este vorba despre manifestări complexe - simpozion național de muzicologie la început de iunie, cu lansări de carte, simpozion dublat de concerte corale și recitaluri instrumentale, totul grație participării unor proeminente personalități sau a unor personalități în devenire (a se citi: elevi ai Liceului de muzică și arte plastice „Constantin Brăiloiu” din Târgu-Jiu).

De regulă, asemenea manifestări se susțin prin participări de circumstanță iar interesul pentru tema abordată scade pe măsura trecerii timpului. Ceea ce am constatat ca observator „din afară” și este vizibil pentru oricine ține în mână aceste volume, este tocmai contrariul: interesul rămâne constant iar linia abordării muzicologice este abil susținută prin „compartimentarea” tipurilor de activitate prin care s-a distins profesorul și muzicologul Petre Brâncuși; la acestea se adaugă mărturiile „vii”, pulsând de emoție, ale celor care l-au cunoscut sau i-au fost în preajmă, de la muzicieni sau oameni de cultură, la simpli martori ai unei vieți hiperactive.

Care este explicația? Cred că ea trebuie căutată în acea lansare de carte din 20 noiembrie 2003, când în prezența familiei distinsului muzicolog - soția și fiul, la rândul său un reputat muzician, dirijorul și prof. univ. asociat la Universitatea Națională de Muzică din București, dr. Cristian Brâncuși, alături de alte rude, reprezentanți ai mass-media, ai oficialităților locale și - ceea ce este semnificativ - un număr impresionant de iubitori de frumos dar și de practicieni ai artei sunetelor, au ținut să omagieze personalitatea muzicologului devenit, deja, cetățean de onoare al municipiului Târgu-Jiu, reședință a Gorjului; într-un cuvânt - un eveniment la care societatea civilă - prin reprezentanții ei - și instituțiile de cultură de la nivel județean au coagulat inclusiv energiile mai tinerilor discipoli spirituali și chiar pe cele ale unor reprezentanți ai Societății Române de Radiodifuziune sau ai Universității Naționale de Muzică din București, instituții cu care profesorul și muzicologul Petre Brâncuși a avut strânse legături, fiind chiar rector al acesteia din urmă.

Am citit cu vădit interes volumele ce concentrează în ele nu doar o viață, ci idei definitorii pentru un destin făurit cu „încăpățânată” dăruire de cel pe care cei din jur și-l amintesc ca „modest, calculat, dând dovadă de mult tact diplomatic ... omul cinstei, datoriei, ordinei, disciplinei și spiritului de echipă”; mi-am permis să citez aici aprecierile cunoscutului profesor, compozitor și dirijor Constantin Romașcanu sau poate pe cele ale lui Iosif Sava: „...nu știu dacă a făcut vreun rău cuiva. A fost născut pentru muzică” ...ori ale maestrului Doru Popovici: „...a promovat muzica de avangardă autohtonă și universală” ori, poate ... Este, totuși, cazul să vă îndemn a citi ce s-a scris despre Petre Brâncuși, mărturii reunite acum, pentru prima oară în aceste ample volume

de restituiri.

Străbătute de fiorul emoției care se simte inclusiv în textul scris, amintirile - moderator doamna Alexandra Andrei, director al Bibliotecii județene „Christian Tell” - excelent puse în pagină într-un stil alert, viu, de Ion Șoldea și Titu Pânișoară - sunt urmate de mărturii din cele mai diverse perspective, ca și de articole de presă scrisă ori audio.

Li se adaugă un bogat fond de manuscrise inedite - poate cea mai valoroasă secțiune a volumelor - căci din acele pagini aflăm de la sursă, din însuși unghiul de vedere al muzicologului devotat istoriei muzicii noastre și magistralei devenirii ei în timp, cât de mult l-au preocupat probleme cărora timpul dedicat celorlalți nu i-a permis să le ducă la lumina tiparului. Și, alături de ele, articole din presa scrisă și vorbită semnate de același Petre Brâncuși.

Se poate descifra în ele, cu ușurință, pasiunea celui ce se simțea dator să evidențieze legătura compozitorilor români cu solul folcloric, fie acesta sătesc, fie urban, numit de muzicolog „melodia patriei”, dar și lărgirea sensibilă a orizontului creatorilor către valorificarea celor mai noi tendințe în plan european și acordarea lor cu sensibilitatea românească - „nabila căutare a idealului artei muzicale” sau evidențierea muzicii ca „artă a atitudinii”. Nu este ușoară „decuparea” cuvintelor-cheie ce i-au însoțit, pas cu pas, cariera în diferitele posturi de conducere sau de îndrumare pe care le-a deținut într-o carieră ce nu a neglijat arta cuvântului muzicologic în variile ei ipostaze. Cea mai convingătoare cale, rămâne cea - sunt pe deplin convinsă, calea propriei descoperiri, cu atât mai mult cu cât lucrările tuturor edițiilor de simpozion național se află reunite între coperti primitoare, alături de gânduri, amintiri, mărturii judicioase compartimentate pe relația profesorului cu Radiodifuziunea Română și pe cea cu Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România și pe cea cu Conservatorul „Ciprian Porumbescu” București, actuala Universitate Națională de Muzică.

Din toate acestea, cei mai tineri au ce învăța citind fie textul, fie subtextul: atitudine, claritate a expunerii, ordonare a ideilor, elaborare, previzionare. Așa se și explică, poate, numeroasa prezență a tinerilor viitori muzicieni sau interesați de problemele culturii românești la toate edițiile de până acum și - nu avem nici un motiv de a ne îndoii! - la cele ce vor urma.

Felicitări valoroasei și susținutei inițiative a diriguitorilor culturii gorjene, a factorilor de răspundere în plan administrativ și de educație, ca și urări de succese în dăltuirea „monumentelor” spirituale prin care învățătura ajunge la oameni în mod direct; un gând special familiei, care în acest fel își refocalizează, an de an, gândurile către acel fiu al plaiului gorjean, cu dragoste de muzică și oameni...

Prof.

univ. dr. Carmen Stoianov –

Muzicolog, Decan al Facultății de Muzică a Universității „Spiru Haret”